

[Oluf Pedersen.]

bringe orden i sagerne. Ubegribeligt, at nogen kan gå ind for det, men det ser ud til, at de kæmper for uretfærdige skatter, som vi andre kæmper for grundskyld.

Imidlertid må man sige, når man ser på, hvordan stillingen var i dette høje ting, da vi kom med vort forslag første gang og stod ene, og så ser på den nu, da vi måske oven i købet kan regne med at have flertal for vore tanker, at så er der sket et stort fremskridt; og selvom venstre og de konservative ikke er blevet klogere, er der dog sket det, at de ikke mere har noget at skulle have sagt, og det er også noget; men det har de selv været ude om, og det er der ikke noget at sige til.

I grundskyldskommissionen foretog vi en undersøgelse og stillede vort forslag og drøftede det med hele kommissionen. Da så vi var færdige, begyndte modstanderne, der i deres 170 spalter lange særbetænkninger stillede en hel masse beregninger op, som overhovedet ikke kom til drøftelse i kommissionen. Alle de postulater, der var at finde, fik de med, og så lavede de tabeller af den slags, som vi har set fra hr. Aksel Jensen, beregninger, som blev optaget i venstres og den konservative presse over hele landet, endda også i det radikale blad i Holbæk, hvor det ærede medlem hr. Skytte er valgt — det er måske derfor, han er blevet sådan lidt underlig. Men hvordan var så Aksel Jensens tal? Jeg har til tingets medlemmer omdelt en tryksag, hvoraf det fremgår, at når Aksel Jensen skulle beregne, hvor meget der skulle betales i grundskyld, så regnede han med 5 gange det rigtige, og når han skulle beregne, hvor meget der skulle betales i jordrente, så regnede han med 4 gange det rigtige og glemte alle lettelserne, både de direkte og de indirekte. Den form for beregning er det, man bygger modstanden på. Jeg synes, at det er helt urimeligt. Han kom til det resultat, at en arbejder fik et pålæg på 399 kr. Tallet var altfor højt, og så skulle det ikke være et pålæg, men en lettelse. Jeg ved godt, at han måske ikke selv har lavet de beregninger. Vedkommende, der har lavet dem, ringede til os for at få at vide, hvordan jeg havde lavet mine kontrolberegninger, og det blev forelagt mig, og jeg sagde dertil: giv dem

alle tallene, lad dem få det hele opgivet, og efter at de havde stillet det op, så hørte vi ikke mere. De blev klar over, at mine beregninger var rigtige, og at de havde regnet splittertosset. Men det er altså det, man bygger modstanden på.

Det lovforslag, vi har fremsat, er stort set kommissionens forslag; de forbedringer, vi har lavet — om det er forbedringer, er vi selvfølgelig rede til at drøfte i udvalget — har vi foretaget, da vi i det radikale blad i Roskilde så, hvad formanden for De samvirkende danske Husmandsforeninger, Lauritz Nielsen, sagde i en nytårstale. Jeg beder om tilladelse til et kort citat:

„Der ligger på folketingets bord et kompleks af skattelove. Mon ikke vi er mange, der har det nytårsønske, at der snart må gennemføres en effektiv grundskyldslovgivning i overensstemmelse med kommissionsflertallets indstilling.“

Det er dette ønske fra De samvirkende danske Husmandsforeningers formand, som jeg mente vi burde opfylde, og det har vi gjort. Der var i flertallet enighed om — og til det flertal hørte i og for sig også det ærede medlem hr. Skytte; jeg ved ikke, hvorfor han absolut ville være med efter den tale, han senere har holdt — at man var tvunget til at tage hensyn til, at folk havde købt og betalt jorden, og det var det, der var baggrunden for hele afløsningen. Men har det ærede medlem hr. Skytte en anden måde at løse disse problemer på — jeg ser i betænkningen, at det skal ske meget hurtigere; jeg er meget spændt på, hvad det ærede medlem har i posen, den er ikke blevet åbnet under forhandlingerne i grundskyldskommissionen, som det ærede medlem var medlem af. Jeg vil meget gerne se et ændringsforslag, men det kan være, det kommer. Det ærede medlem kan vel ikke være tilhænger af grundskyld den ene dag og modstander af grundskyld den næste. Der er en ting, der kunne tyde på det, nemlig at det ærede medlem var tilhænger af, at stigningen i den samfundsskabte jordværdi skulle foræres til skødehaveren. Det kan da heller ikke være meningen, det må da være helt urimeligt, at man forærer skødehaveren ikke alene en formuestigning, der svarer til hans egen formue, men oven i købet en stigning, der svarer til pant-haverens for bygningernes vedkommende,